

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Forslaget foreslæges for at muliggøre Ratifikation af den i Haag (1925) og i London (1934) reviderede Pariserkonvention angaaende Beskyttelse af industriel Ejendomsret, der findes optrykt som Bilag til det samtidig forelagte Forslag til Lov om Varemærker. Samtidig foreslaas det i Lov Nr. 98 af 29. Marts 1924, jfr. Lov Nr. 107 af 9. April 1926, om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse at foretage forskellige yderligere Ændringer, der tager Sigte paa at imødekomme Ønsker, der er blevet fremført — i Særdeleshed fra Købmandsside — om Ændringer i den gældende Lov.

Til § 1.

Med Hensyn til de foreslaaede Ændringer i Konkurrencelovens § 4 henvises til Afsnit I i de som Bilag til Lovforslaget optrykte Bemærkninger vedrørende Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med Konkurrenceloven. Den paagældende Redegørelse er udarbejdet af Direktør for Patent- og Varemærkevæsenet N. J. Ehrenreich Hansen, der som Danmarks Delegerede deltog i Konferencerne i Haag og i London. Udover det i Redegørelsen anførte bemærkes, at der har vist sig at være Interesse for Tilvejebringelse af en vis Enerets-Beskyttelse for kommunale Vaaben og Segl.

Til § 2.

Den foreslaaede ændrede Affattelse af Bestemmelserne i Konkurrencelovens § 5 om Afholdelse af Udsalg tilsigter at imødekomme Ønsker, der fra Købmandsside er fremsat for at forebygge forskellige af de uheldige Forhold, som Udsalgsvirksomhed kan give Anledning til.

Det er fundet rimeligt at begrænse Adgangen til Afholdelse af Sæsonudsalg — Udsalg uden særlig Grund — til Tidsrummet Januar—Februar og 15. Juli—15. September, saaledes at der i de øvrige 8 Maaneder af Aaret kun kan holdes Udsalg, naar særlige Omstændigheder foreligger.

De særlige Grunde, der berettiger til at holde andre Udsalg end Sæsonudsalg, er anført i § 5, 2. Stykke. De angivne Udsalgs-Grunde vil formentlig i det store og hele dække den berettigede Trang, der i visse Tilfælde kan være til at benytte Udsalgsformen. I denne Forbindelse bemærkes, at ganske tilstrækkelig Anledning til Afholdelse af Udsalg paa Grund af Akkord eller over Varer, der er købt ved Auktion, næppe foreligger. Adgangen til ved Udsalg at

selge Varer, der er afkøbt et Konkurs-, Likvidations- eller Dødsbo, er foreslaaet begrænset, ligesom det er foreslaaet, at Udsalgsvarer skal holdes adskilt fra Forretningens øvrige Varer, idet det ellers vil være vanskeligt at kontrollere Overholdelsen af, at der ikke tilføres Udsalget nye Varer. Ligeledes af Kontrollenssyn er det foreslaaet, at Anmeldelse om Afholdelse af Udsalg skal ske 8 Dage før Udsalgets Begyndelse, idet den nugældende Frist af 3 Dage i visse Tilfælde kan være for kort. Endelig foreslaas det, at de af Udsalget omfattede Varer skal være fast erhvervet og forefindes paa Udsalgsstedet paa det Tidspunkt, da Anmeldelsen om Udsalgets Afholdelse foretages.

Til § 3.

Efter den foreslaaede Ændring i Konkurrencelovens § 6 vil der ikke kunne gives Dispensation fra Forskrifterne om Sæsonudsalg, medens der derimod aabnes en noget videre Adgang til Dispensation for de særlige Udsalgs Vedkommende.

Til § 4.

Efter den i Konkurrencelovens § 10 foreslaaede Ændring vil Forbudet imod Fremsættelse eller Udbredelse af urigtige Meddelelser, der er egnet til at skade vedkommende Virksomhed, ikke alene omfatte Tilfælde, hvor de paagældende Udtalelser er fremsat for at skade vedkommende Næringsdrivende i Forhold til hans Kunder, men f. Eks. ogsaa saadanne Tilfælde, hvor de fremsatte Udtalelser kan skade den paagældendes Forhold til hans Leverandører eller til den Bank, der financierer ham.

Til § 5.

Den foreslaaede ændrede Affattelse af Tilgiftsbestemmelsen i Konkurrencelovens § 12 tager Sigte paa at give Bestemmelsen et noget større Virkeomraade, saaledes at Bestemmelsen f. Eks. ogsaa kommer til at omfatte Tilfælde, hvor en Fabrikant lader de Handlende uddele Tilgiftsgegenstande ved Salget af Fabrikkens Varer. Yderligere er det for Tydeligheds Skyld fastslaaet, at Arbejdsydelse til Forbruger sidestilles med Salg til Forbruger.

Endelig er det udtalt, at en Ydelse, der efter den Maade, hvorpaa den gives, naturligt maa anses som eller sidestilles med Tilgift, ikke mister denne Karakter, fordi den er af samme Art som Hovedydelsen.